

To af udvalgets spørgsmål til beskæftigelsesministeren vedrørende L 41, forslag til lov om Ligebehandlingsnævnet, og dennes svar herpå

Spørgsmålene og beskæftigelsesministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra S.

Spørgsmål 11:

Ministeren bedes, i forlængelse af svaret på L 41 – spørgsmål 7, oplyse, hvornår det nævnte udvalg om et forbud mod diskrimination pga. handicap forventes at have afsluttet sit arbejde?

Svar:

Jeg har til brug for besvarelsen bedt om bidrag fra Velfærdsministeriet, der er koordinerende ministerium på handicapområdet.

Velfærdsministeriet har oplyst følgende:

Udvalget om et forbud mod diskrimination overgik i forbindelse med en ressortomlægning efter det seneste Folketingsvalg fra Økonomi- og Erhvervsministeriet til det nye Velfærdsministerium. Velfærdsministeriet er i øjeblikket ved at udarbejde en revideret tidsplan for udvalgets arbejde.

Spørgsmål 12:

Ministeren bedes kommentere udtalelsen fra Institut for Menneskerettigheder, jf. L 41 – svar på spørgsmål 9, med særlig henblik på, hvordan svaret fra Institut for Menneskerettigheder harmonerer med ministerens henvisning til og fremhævelse af Instituttet under 1. behandlingen (og i ministerens svar på AMU alm. del – spørgsmål 52), som værende det organ, der overvåger spørgsmålet om ligebehandling pga. køn i Danmark og tager sager op af egen drift? Vil ministeren i forlængelse heraf arbejde for, at Institut for Menneskerettigheder opnår status som specialiseret ligebehandlingsorgan med de øgede kompetencer og resurser, der følger med?

Svar:

Indledningsvis vil jeg gerne udrydde en del misforståelser, der synes at være omkring spørgsmålet om oprettelsen af ligebehandlingsnævnet, om specialiserede ligebehandlingsorga-

ner, og om kompetence til at tage sager op af egen drift.

Det foreslåede ligebehandlingsnævn i nærværende lovforslag skal kunne behandle konkrete sager om overtrædelse af den lovgivning, der opregnes i forslaget § 1, stk. 2-5. Ligebehandlingsnævnet skal kunne tilkende godtgørelse til den krænkede part, hvis lovgivningens forbud mod forskelsbehandling er overtrådt.

I forbindelse med oprettelsen af Ligebehandlingsnævnet nedlægges Ligestillingsnævnet, der i dag behandler sager om forskelsbehandling på grund af køn, samt Komitéen for Etnisk Ligebehandling, der i dag behandler klager over forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse. Disse to klageorganers kompetence i forbindelse med klagesagsbehandling er ikke ensartet, idet det alene er Ligestillingsnævnet, der kan træffe afgørelser og tilkende godtgørelser i sager om kønsdiskrimination, hvorimod Klagekomitéen alene kan give udtryk for sin opfattelse af, om der er sket en overtrædelse af forbuddet mod forskelsbehandling.

Klagekomitéen kan i modsætning til Ligestillingsnævnet tage enkelt sager op af egen drift. Kompetencen til at tage sager op af egen drift fremgår ikke direkte af lov om etnisk ligebehandling, men fremgår af bemærkningerne til § 10, stk. 2, i lov om etnisk ligebehandling (lov nr. 374 af 28. maj 2003), hvoraf det bl.a. fremgår, at »Institut for Menneskerettigheder kan tage en sag op til behandling på grundlag af en klage fra en borger eller på andet grundlag, f.eks. presseomtale.«. Klagekomitéen varetager denne opgave på Instituttets vegne mht. enkelt sager.

En sådan mulighed for at tage enkelt sager op af egen drift foreslås ikke videreført i lov om Ligebehandlingsnævnet. Imidlertid er det vigtigt i den forbindelse at være opmærksom på Institut for Menneskerettigheders oprettelsesgrundlag.

Institut for Menneskerettigheder varetager, som det ligeledes fremgår af punkt 2.1.3. i de almindelige bemærkninger til nærværende lovforslag, de opgaver, der følger af artikel 13 i EU direktiv 2000/43/EF om ligebehandling af alle